

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIŁONA RZYMSKIE.
Dziś Cyryka Męczennika.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 5.

MIŁONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Niezamysł.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 0° R red w miarze Parzytkiej	Stopnie ciepła podług Réaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27 ^{''} 6 ^{'''} . 263	+ 90 . 7	5 ^{'''} . 95	PI, Zachodni słaby	Pochmurno	
12	6 . 732	+ 11 . 4	6 . 27	„ „ mocny	„ „	Deszcz
3	6 . 928	+ 8 . 2	6 . 79	PI. Zachodni mocny	„ „	Deszcz
9	7 . 012	+ 9 . 8	5 . 91	„ „ średni	„ „	Deszcz

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Cześć Urzędowa MY PREZES I SENATORÓWIE

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

wiadomo czyniemy iż:

Trybunał pierwszej Instancji wydał wyrok następujący:

Działo się w Krakowie w domu Władz sądowych, na Audyencji publicznej Trybunału I. Instancji Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, we czwartek, to jest: dnia trzydziestego lipca, tyśiąc ośmset trzydziestego piątego roku.

Wydział drugi.

Obecni:

Hoszwski O. P. D. Sędzia Prezydujący.

Friedlein Sędzia.

J. Strożeczki zast: Sędziego.

Miętuszewski Pisarz.

(podp:) *K. Hoszwski, Miętuszewski.*

TRYBUNAŁ

Zważywszy, iż z odgłosu publicznego i wprowadzonych licznych spraw, przeciwko handlowi P. Jana Kantego Piechockiego, tenże handel z art: 1. K. H. księgi III stał się niewypłacalnym, zważywszy, iż urząd publiczny przy Trybunale I. Inst: odezwą swą z d. 29 lipca r. b. do Nru 267³ donosił Trybunałowi: iż zgłaszający się wierzyciele Pana Piechockiego, przedstawiają zachodzące niebezpieczeństwo, w dozwoleńiu prowadzenia nadal otwartego handlu, przez znakomitą niewypłacalność dłużnika, licznie zgromadzonym wierzycielom utratą funduszu zagrażającą, a nadewszystko akta egzekucyjne i niesforość przez komorników składane, w celu dodania pomocy wojskowej, przekonywają iż przez usuwanie, lub pozbycie częściowe najlepszych towarów z sklepu, pozbawić może wierzycieli satysfakcyi swych należności, na zasadzie art: 13 K. H. księgi III. Handel P. Jana Kantego Piechockiego, w Krakowie w głównym rynku, pod Liczbą 16 istnący, za upadły ogłasza, czas upadłości z d. 29 lipca 1835 r., jako daty podanej do sądu swego odezwy

uznaje; następnie przyłożenie pieczęci na handlu upadłego, Sądowi Pokoju Wolnego miasta Krakowa, okręgu I. poleca; Kommissarzem upadłego handlu Jozefa Strożeckiego Sędzię z grona swego, oraz Kuratorami npadłości téj PP. Wincentego Szpora Adwokata i Kajetana Fuchs kupca i obywatela miasta Krakowa mianuje, ustanowienie wpisu zawieszając.

Co jest postanowiono mocą wyroku w I. Inst., z exekucją temczasową bez kaucyi, mimo opozycyi wydanego, którego ogłoszenie stósownie do art: 21 K. H. księgi III. nakazanem zostaje.

(podpisano) K. *Hoszowski*.

Miętuszewski Pisarz.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim kórnownikom etc.

(podpisano) K. *Hoszowski*.

Miętuszewski Pisarz.

Zgodność niniejszego odpisu, z oryginalnym wyrokiem zaświadcza.

Pisarz Trybunału I. Instancyi Rzpltej Krakowskiéj J. *Miętuszewski*.

(3r.)

Część Nieurzędowa

Numer 3 PRZEWODNIKA WIEJSKIEGO wydawanego przy tutejszym Dzienniku Rządowym zawiera w sobie. I) O podziale gruntu ze względu jego własności: *a*) o gruncie piaszczystym; *b*) o gruncie gliniastym. II. Jak postępować przy chowie bydła domowego, żeby uniknąć zaraźliwéj choroby; *a*) o stajni, *b*) o karmie, *c*) o pojeniu i t. d. III. Przechowywanie suszonego owocu, Ser kartoflany, Sposób odświeżenia śledzi, Przestroga względem mąki ze zboża przez niepogodę zepsutego; wino z bżowych jagód, Przynęta dla ryb, Kit do żelaza bardzo trwały. IV. Rady i przestrogi dla rolników.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ 29 Lipca. Dzienniki ministerjalne piszą o zamachu na życie Króla co na-

stępuje: Piąta rocznica rewolucyi lipcowéj odznaczyła się wczoraj zdarzeniem, którego przykłady zaledwie na najkrwawszych kartach historii znaleźćby można. Dzień ten zdawał się być przepowiednią wesolości! sliczna pogoda sprzyjała przegładowi wojska, na wszystkich twarzach małowala się spokojność i radość. Król kończył właśnie przegład drugiéj linii piechoty, otoczony swoją rodziną, i licznym sztabem z wyboru urzędników cywilnych i wojskowych złożonym i przybył przed Boulevard du Temple, w tem gdy mijał czoło 8go legijonu, usłyszano nagle huk podobny do nieregularnego ognia plutonowego, z którym się przerażający nieporządek rozszerzył. Maszyna piekielna wysypala grad kul i siekańców na najbliżéj Króla będącą przyboczną swiętę i rodzinę. Marszałek Mortier, książę Trevizo zabity; jeneral de Lachasse de Verigny ginie śmiertelnie w czoło ugodzony; 1. podpółkownik gwardyi narodowéj, jeden adjutant, jedna kobieta, i wiele gwardzistów narodowych tracą podobnież życie. Nareszcie dają się wśród ogromnego hałasu słyszeć głosy. »Król jest cały!» W saméj rzeczy Król został nienaruszony, wpadł natychmiast w szeregi gwardyi narodowéj, i jechał dalej wśród niezliczonych okrzyków. Strzały wymierzone były z okną trzeciego piętra pewnego domu, blisko teatru de la Gaité położonego. W jednéj minucie otoczony był dom ten przez gwardyę narodową, wpadnięto do pokoju, i znaleziono dymiącą się jeszcze maszynę, — z 25 luf karabinowych, do samego prawie otworu kulami i różnemi siekańcami nabitych, złożoną. Tymczasem skończył Król przegład gwardyi narodowéj i powrócił o 5 do Tuilleriów.— Natychmiast wydano rozkaz zakończenia biesiad, i wszystkie przygotowania do dalszych zniesionemi zostały. Dotąd wiadome osoby które padły ofiarą, są, prócz powyższych, kapitan Villate adjutant marszałka Maison; P. Ricussec podpółkownik 8go legijonu trzema kulami przeszyty; PP. Prudhomme, Ricard, Leger i Benetter, grenadyery 8go legionu, jedna nieznaną kobieta i jedno dzie-

cię. Wielka jest liczba innych osób mniej więcej ciężko rannych; między niemi generał Hajmes którego suknie 4 kule przeszły; piąta kula raniła go ciężko w twarz, dalej generałowie Colbert, Pelel i Blin; pułkownik Raffé trafiony kulą w lewy bok. Księżciu Broglie przeszła kula kołnierz; koń królewski szrótem tylko w szyję postrzelony został.

Gdy marszałek Mortier upadł, był P. Thiers tak blisko że krwią jego zbрызgnany został. Pod marszałkiem Molitor ubito konia. Generałowi Blin amputowano dwa palce. W chwili wybuchu maszyny, miał się Król nachylić dla odebrania proźby od 'gwardzysty narodowego. Król rozesłał swoich adjutantów do wszystkich rodzin których członkowie padli ofiarą wczorajszego wypadku; sam zaś z Królową odwiedzał Księżnę Treviso. Rząd postanowił ażeby jeden tylko był obchód pogrzebowy dla wszystkich poległych; a chociaż ten na jutro ułożony, zdaje się jednak że potrzebne przygotowania wstrzymają go do piątku. Wszystkie dziś wyszły dzienniki rozprawiają o skutkach tak okropnego wypadku. Dzienniki opozycyjne sądzą, że pomysł ten musiał powstać w głowie exaltowanego człowieka nienależącego do żadnego stronnictwa.

Dziennik Paryzki podaje następujące szczegóły: Sprawca morderczego zamachu został ujęty. Przed trzema miesiącami wynajął był pomieszkanie w domu p. Dallemagne pod Nr. 50. na trzecim piętrze. Okiennice były zawsze zamknięte. Przybrał sobie nazwisko Girard Mechanik, niewiadomo jednak czy się tak istotnie nazywa. Na wielkiej desce a raczej dylu osadził 25 luf które aż do otworu nabite były kulami i siekańcami. Pokój Girarda ma tylko jedno okno na Boulevard, a drugie na tył, w niem też uinocował sobie powróż do ucieczki. W chwili wybuchu pękły trzy lufy i zraniły go w czoło, w usta i szyję. Pomimo jednak ran nie tracił chwili i spuszczał się przez okno. Ale policja która się jakiegoś zama-

chu obawiała, kazała mieć mocną czujność około domów. Zaraz też po wystrzale wpadli ajenci w dziedziniec, i spostrzegłszy spuszczonego się Girard, schwycili go. Lecz w oka mgnieniu dał Girarda susa i wpadł za mur na sąsiedni dziedziniec. Lecz i tu byinni ajenci, którzy go schwycili i na noszach do Conciergerie zanieśli. Zaszły jeszcze i inne uwężnienia. Prokurator i generałowie Frank Carré i Plougoulm, prokurator królewski Demortiers, Sędziowie Legonidec i Durat d'Archiac udali się na miejsce czynu, gdzie już Ministra Spraw Wewnętrznych i Prefekta policyi p. Gisquet zastali. W pokoju dymiły się jeszcze szczątki maszyny, znaleziono tam tylko łóżko słomiane i ognisko. Girard przyznał się do winy; dotąd jednak twierdzi że niema żadnych współników.

LONDYN 24 Lipca. Pytanie, jaki obrot wzięły stosunki dzisiejszego ministerstwa z królem, a z tąd jaka jest trwałość zaprowadzonych przez nie reform, i istnienia obecnych ministrów, daje wszystkim dziennikom tutejszym rozwlekłą materję do rozmaitych postrzeżeń; lecz sam nawet ministeryalny dziennik *Morning Chronicle* przyznaje że teraźniejszy gabinet nie jest w szczególności u króla poważaniem. Dziennik stronnictwa konserwacyjnego utrzymuje z wszelką pewnością że król przeciwny jest reformie parlamentowej do obrad przedstawionej, i takowej nie zasankcjonuje. Dzienniki radykalistów mówią że zdanie takie jest nierozsądne i osławia króla, gdyż postępowanie podobne ze strony jego naruszałoby spokojność i szczęście narodu. Naprzykład dziennik *Examiner* tak się wyraża: »Nie zdaje się ażeby do takiej ostateczności u nas przyjść miało, przeciwnicy nasi utrzymując to, przygotowują nieszczęście i szkodzą koronie w każdym przypadku, sądzą bowiem że korona dla bezpieczeństwa kraju powinna uleść okolicznościom, a jeżeli to zaniedba, nie uczyni podług zdania konserwacyonistów zadość swojej powinności; gdyby zaś za radą ich poszła, byłoby zbyteczną rzeczą nadmieniac

o złych następstwach tego kroku.» Dziennik Spektator przestrzega ministrów ażeby dla tego że król pozwolił Johnowi Russel Bil kościołów Irlandzkich wnieść w izbie niższej, niesądził, że król jest prychylny gabinetowi Melbournskiemu, wszakże i Jerzy III pozwolił p. Fox Bil Indyj wschodnich przeprowadzić przez izbę niższą, co mu wszakże nie przeszkodziło do użycia całego wpływu w izbie wyższej, ażeby Bil ten odrzucony został, to samo może nastąpić z Bilem kościołów Irlandzkich. Dziennik *Weekly Despatches* zapowiada także najdalej za miesiąc zmianę ministrów.

Wszystkie dzienniki tutejsze powstają przeciwko lordowi Brougham, który w dniu 18 przezydował na posiedzeniu i wydanie takiego niestępowanego dziennika popierał. Dzienniki Standard i Courier wyrażają się niegrzecznie przeciwko PP. Hume, O'Connell Dr. Birkbeck i p. Brougham. W końcu kuryer powiada: jeżeli ministrowie jeszcze dłużej odwlekać się będą, i niestępowanym gazetom wychodzić pozwolą, tedy największy już czas będzie ażeby się król o inny gabinet postarał.

Dnia 29 Lipca. Dzienniki tutejsze umieszczają następny wyjątek z listu pisanego 19 lipca na pokładzie okrętu parowego »Reyna Gobernadora.« W dalszym ciągu obłężenia Bilbao, był tylko jeden sierżant raniony kulą w ramię, którego, i nadto dwóch innych posłano do Anglii, dla umieszczenia w szpitalu rządowym. Nadto straciliśmy jeszcze trzech innych żołnierzy morskich, lecz nie w boju. Tych wywabiło kilka kobiet do lasku za miasto, gdzie byli napadnięci przez kilkunastu karlistowskich żołnierzy. Nasi żołnierze nie będąc uzbrojeni musieli się poddać. Jeden z nich bronił się długo, wreszcie chciał się ratować ucieczką, lecz kulą przeszyty, upadł na ziemię, poczem dobił go jeden z żołnierzy. Innych dwóch zaprowadzono do głównej kwatery i natychmiast rozstrzelano. Jednego z rekrutów w St. Sebastian spotkał ten sam los. Nasz komendant nie będzie się już więcej wstawiać za życia jeńców karlistowskich. Pisał on do D. Karlosa i zapytał go czyli Anglików rozstrzelano za jego rozkazem. Jeżeli tak jest to żaden z jego żołnierzy nie otrzyma od nas przebaczenia. Przeciwnie zaś jeżeli to nie nastąpiło za rozkazem D. Karlosa, żąda nasz komendant, aby oficer który wydał takowy rozkaz, był natychmiast rozstrzelany. Lord John Hay miał się udać w tym względzie do głównej kwatery Don Karlosa.

BRUXELLA 26 Lipca. Ujęty w Charleroi oskarżony kwietniowy p. Guirard, jest wypuszczony na wolność, przez postanowienie tamtejszej izby narad. Dziennik »Independant« cieszy się z tego powodu.

HAGA 26 Lipca. Wiadomości z Jawy donoszą że tymczasowy najwyższy rządca holenderskich Indyi, udzielił żądane zezwolenie zasłużonemu generał-majorowi Steurs, udania się do Europy, z powodu jego słabości zdrowia. Miejsce jego obejmie generał-major Cochius.

ALEXANDRYA 9 Czerwca. Stan zdrowia Egiptu polepsza się i zdaje się widocznie zbliżać koniec okropnej zarazy. Lubo zaraza w Alexandryi nie ustała jeszcze zupełnie, umiera jednak teraz tylko 5 do 6 osób dziennie. W Kaira zmniejszyła się również a umiera tylko tam dziennie 150 do 200 osób; jest wprawdzie wiele, lecz przez dwa tygodnie umierało 2000 osób codziennie.

STAMBUE 7 Lipca. Z Skutari odbiera Porta ciągle niepomyślnie doniesienia, dokąd wysła w największym pośpiechu wojska.—

Wiadomości z Grecyi donoszą o zmianie tamecznego ministerium, którą pochwalają tutejsi Grecy.

Dnia 30 Lipca. Porucznik Stade adiutant admirała Rowlej, przybył tu przed kilku dniami dla udzielenia posłowi angielskiemu bliższych szczegółów względem Mehmeda Alego, pod względem wyprawy do Eufratu. Twierdzą że Mehmed Ali na żądanie angielskiego gabinetu, otrzymania tymczasowego pozwolenia opłynienia Eufratu okrętami parowymi, odpowiedział że na wszystko zezwoli wtenczas a nawet dopomagać będzie tej wyprawie, jeżeli Porta wyda w tym względzie firman.

Flotta angielska opuściła Salamis, po ogłoszeniu Króla Otto pełnoletnim; mówią że flota ta uda się do Korfu

Piszą z Magnesia że wybuchła tam mordercza zaraza przed kilku dniami, i robi wielkie spustoszenia.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od 9 do 10 Sierpnia.

Hausmann z Pruss, Schmetzeich Józef z Pruss, Lubomirski Jerzy Książę z Pragi, Schnoenger Franciszek z Pragi, Wagner Karol z Polski, Majewski Kanty z Polski, Bobrowski Karol Hrabia z Galicyi.

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Raener Adolf do Pruss.